

Váš dopis ze dne | Vaše značka (č. j.)

Odbor | oddělení
odbor dopravy a
silničního hospodářství

Naše značka (č. j.)
25539/DS/2015-3-Ma
Vyřizuje | linka | e-mail
Mgr. Bc. David Mazánek/635
dmazanek@kr-kralovehradecky.cz

Hradec Králové
24. 09. 2015

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje (KÚ KHK), jako příslušný správní orgán podle ust. § 89 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále i jen „správní řád“) rozhodl o odvoláních proti rozhodnutí a usnesení vydaném ve společném řízení vedeném Městským úřadem Kostelec nad Orlicí dne 28. 04. 2015, zn. ODOŽÚ 28/2014-8841/2015-vs, kdy bylo rozhodnuto o právní povaze p.p.č. 75/3 v k.ú. Domoradice, obci Vysoké Mýto a dále bylo usnesením rozhodnuto o zastavení řízení v části týkající se omezení přístupu na účelovou komunikaci na p.p.č. 75/3 v k.ú. Domoradice, obci Vysoké Mýto a o zastavení řízení v části týkající se odstranění nepovolené pevné překážky na tomto pozemku (dále i jen „rozhodnutí“), kdy odvolání podali: a) dne 07. 05. 2015 pan Jiří Simon, nar. 17. 03. 1962, Chmelová 500, Vysoké Mýto, PSČ 566 01 32, b) dne 11. 05. 2015 město Vysoké Mýto, IČ 00279773, Bedřicha Smetany 92, Vysoké Mýto, PSČ 566 32, podle ust. § 90 odst. 1) písm. b) správního řádu takto:

odvoláním napadené rozhodnutí se ruší

a

věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně.

- 1/ Město Vysoké Mýto, IČ 00279773, Bedřicha Smetany 92, Vysoké Mýto, PSČ 566 32
- 2/ Ivo Ročeň, nar. 05. 04. 1962, Ostřešany 51, PSČ 530 02
- 3/ Ing. Eva Ročeňová, nar. 13. 03. 1962, Ostřešany 51, PSČ 530 02
- 4/ Jan Simon, Domoradice 56, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 5/ Vlasta Simonová, Domoradice 56, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 6/ Lubomír Klemnet, Domoradice 50, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 7/ Jiří Simon, Chmelová 500, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 8/ Josef Staňek, Vinice 194, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 9/ Hana Staňková, Vinice 194, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 10/ Ladislav Osinek, Domoradice 57, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 11/ Věra Osinková, Domoradice 57, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 12/ Povodí Labe, s.p., Víta Nejedlého, 951/8, Hradec Králové, PSČ 500 03

Odůvodnění

I. rekapitulace stavu

Rozhodnutím KÚ KHK čj. 7386/DS/2015-2-Ma ze dne 04. 03. 2015 došlo ke zrušení rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 22. 12. 2014, zn. ODOŽÚ 28/2014-26910/2014-vs, kterým bylo rozhodnuto o zastavení správního řízení. Dne 06. 03. 2015 bylo do spisu založeno podání paní Ing. Evy Ročeňové, jehož přílohou je rozsudek Okresního soudu Ústí nad Orlicí čj. 5C 27/2014-60 ze dne 29. 01. 2015 týkající se p.p.č. 75/3 v k.ú. Domoradice, obci Vysoké Mýto. Přípisem doručeným spolu se spisem dne 13. 03. 2015 MÚ Kostelec nad Orlicí KÚ KHK informoval tento správní orgán o právní moci uvedeného rozhodnutí KÚ KHK. Dne 17. 03. 2015 oznámil MÚ Kostelec nad Orlicí, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a dne 28. 04. 2015 došlo k vydání odvoláním napadeného rozhodnutí. Dne 07. 05. 2015 bylo MÚ Kostelec nad Orlicí doručeno odvolání pana Jiřího Simona a dne 13. 05. 2015 MÚ Kostelec nad Orlicí informoval účastníky řízení o tomto podání. Dne 11. a 12. 05. 2015 bylo MÚ Kostelec nad Orlicí doručeno odvolání Města Vysoké Mýto a dne 13. 05. 2015 došlo k informování účastníků o tomto odvolání. K oběma odvoláním se vyjádřila paní Ing. Eva Ročeňová. Dne 21. 08. 2015 byl spis spolu se stanoviskem MÚ Kostelec nad Orlicí k podaným odvoláním doručen KÚ KHK.

II. vypořádání odvolání pana Jiřího Simona

KÚ KHK nejprve posuzoval, zda jde o odvolání včasné, podané k tomu oprávněnou osobou. Odvolateli bylo odvoláním napadené rozhodnutí doručeno dne 29. 04. 2015, jde tedy o odvolání včasné. Odvolatel je spoluvlastníkem pozemku p.č. st. 50/1 v uvedeném k.ú. a obci, pro něž může posuzovaná cesta představovat cestu z nezbytnosti, proto je nutné shledat, že jde o účastníka tohoto správního řízení. KÚ KHK rovněž zvažoval, zda jde o odvolání přípustné s ohledem na to, že polemizuje s odůvodněním odvoláním napadeného rozhodnutí, ale již neuvádí, jakou část rozhodnutí napadá. Dle ust. § 82 odst. 1) správního řádu je odvolání jen proti odůvodnění nepřipustné. Současně je však třeba vzít do úvahy větu z ust. § 82 odst.

2) správného řádu: „Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí“.

I pokud však odvolání explicitně napadá výrokovou část rozhodnutí a má obsahově vyhovět požadavkům na něj kladeným ust. § 82 odst. 2) správného řádu, tedy uvádět v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, pak je s tímto obligatorním obsahem spojeno právě i napadání odůvodnění rozhodnutí (viz náležitosti odůvodnění rozhodnutí uvedené v § 68 odst. 3) správného řádu). Jinak vyjádřeno – aby mohlo být odvolání věcně projednáno, musí vždy napadat odůvodnění (jeho věcnou nesprávnost či nezákonnost, jenž může spočívat i v tom, že v odůvodnění nejsou uvedeny informace, které je povinen správní orgán uvést nebo sice uvedeny jsou, ale byly správním orgánem nesprávně posouzeny) a to bez ohledu na to, v jakém rozsahu je rozhodnutí odvoláním napadeno. Pokud tedy odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, aplikuje se výše cit. věta z ust. § 82 odst. 2) správného řádu. Pouze pokud by odvolatel explicitně uvedl, že jeho odvolání směřuje jen do odůvodnění nebo by uvedené bylo zřejmé z kontextu (např. by byla odvolatelem osoba, která byla v řízení zároveň žadatelem, a odvoláním napadeným rozhodnutím se jí plně vyhovělo), pak by takové odvolání bylo nepřipustné. KÚ KHK tedy toto odvolání vyhodnotil podle uvedených kritérií a dospěl k závěru, že jde o odvolání přípustné, neboť dostojí požadavkům na možnost jeho věcného projednání.

Odvolatel vznesl následující námitku: „V odůvodnění rozhodnutí v části ad a) I. je uvedeno: „Místní komunikace par. č. 265/1 a 286/1 v dané lokalitě svými šířkovými parametry 3,5 m odpovídá možnosti průjezdu vozidel, plně zajišťující dopravní obslužnost, ...“ S tímto tvrzením nesouhlasíme, v nejužším místě je komunikace je šíře komunikace par. č. 286/1 pouze 2,3 m, což neodpovídá průjezdu vozidel, která plně zajišťují dopravní obslužnost. K našemu tvrzení přikládáme fotografie dotyčného místa. Jejich pravdivost lze dokázat i pomocí měření vzdáleností v aplikaci Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního – <http://nahlizeni.dokn.cuzk.cz>“ a přiložil fotodokumentaci uvedeného úseku cesty.

K tomuto se vyjádřila paní Ing. Eva Ročeňová tak, že odvolatelem popsany úsek cesty je běžně užíván jak k dopravní službě nemovitosti ve spoluvlastnictví odvolatele, tak i sousedního domu čp. 61. Uvádí, že v době, kdy byla na p.p.č. 75/3 v daném k.ú. a obci umístěna závora, došlo u umístění kontejneru a jeho následného odvozu právě za užití odvolatelem popsané cesty a to bez komplikací, k čemž doložila fotografie. Dále se jmenovaná vyjadřuje k otázce účastníků řízení a uvádí, že je věc vlastníka popisované cesty, v jakém stavu ji udržuje. Dále je popisována jmenovanou doložená fotografie, kdy dle popisku došlo k průjezdu k nemovitosti a odjezdu ve spoluvlastnictví odvolatele prostřednictvím této odvolatelem popisované cesty, tj. bez toho, aby bylo nutné použít cestu (její část, která je předmětem tohoto správního řízení).

MÚ Kostelec nad Orlicí k odvolání obecně uvedl, že posoudil znaky cesty na p.p.č. 75/3 v daném k.ú. a obci a shledal, že tato cesta nutnou komunikační potřebu neplní, když zásah složek IZS jakož i běžnou obsluhu cestou napojovaných nemovitostí lze uspokojit užitím cesty na p.p.č. 265/1 a 286/1 v daném k.ú. a obci.

KÚ KHK konstatuje, že odvolatel v podstatě napadá, že by v případě cesty na p.p.č. 75/3 v daném k.ú. a obci nebyl naplněn jeden ze znaků účelové komunikace podrobené veřejnému užívání a totiž nutná komunikační potřeba. Odvoláním napadené rozhodnutí se tímto znakem zabývá v jednotlivých odstavcích na str. 7-9. Krom obecných tvrzení k tomuto znaku je pro konkrétní situaci, která byla předmětem rozhodování, stěžejní ta úvaha, že z fotodokumentace na čl. 658 a 659 pořízené dne 21. 01. 2014 je patrné, že cesta svými šířkovými poměry umožňuje běžnou obsluhu rodinného domu, vč. příp. zásahu složek IZS. Dále je uvedeno, že šířkové parametry místní komunikace na p.p.č. 265/1 a 286/1 jsou 3,5 metru. MÚ Kostelec nad Orlicí také uvedl, že vzal v potaz rovněž rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Orlicí čj. 5C 27/2014-60 ze dne 29. 01. 2015, který v odůvodnění uvádí, že cesta p.p.č. 75/3 v daném k.ú. a obci neplní nutnou komunikační potřebu a že se tedy nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

KÚ KHK připomíná, že vyslovil v rozhodnutí o odvolání ze dne 04. 03. 2015, čj. 7386/DS/2015-2-Ma následující: „KÚ KHK se zaměřil na otázku, jak se s znakem nutné komunikační potřeby vypořádalo odvoláním napadené rozhodnutí. Uvedené otázky je věnována strana 5 a násl. zmíněného rozhodnutí. Zde se správní orgán prvního stupně odvolává na to, že byl povinen na základě úkonů KÚ KHK vydat rozhodnutí, aniž by byl vyhotoven znalecký posudek, na základě něhož by mohla být posouzena otázka nutné komunikační potřeby. Zcela obecně pak uvedl, že p.p.č. 75/3 neplní nutnou komunikační potřebu, když dopravní spojení po p.p.č. 265/1 a 286/1 je dostačující a to i pro složky IZS. Takovéto odůvodnění je však zcela nedostačující, neboť není jasné, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel a jak konkrétně je hodnotil. Tj. je nezbytné uvést, že např.: „...na základě posouzení stavu na místě samém dne 21. 01. 2014 a mapy KN je zřejmé, že šířkové poměry cesty na p.p.č. ... jsou ... m, což je šířka odpovídající možnosti průjezdu běžným osobním automobilem...přičemž zvažovaná alternativní cesta po p.p.č.75/3 vykazuje šířkové poměry ... m, přičemž ...“, a to vždy ve vztahu ke konkrétním, cestou napojovaným nemovitostem; rozhodně však nelze tuto cca 5 let trvající kauzu se stovkami stran spisu vyřídit prakticky zcela obecným závěrem uvedeným na několika málo řádcích (viz § 68 odst. 3) správního řádu.“ Bylo pak povinností MÚ Kostelec nad Orlicí se tímto právním názorem řídit (viz ust. § 90 odst. 1) písm. b) správního řádu) a vypořádat se s uvedeným. KÚ KHK konstatuje, že v dané kauze jde o stěžejní otázku a proto ji měla být věnována správním orgánem prvního stupně i náležitá pozornost. Namísto rozsáhlého pojednání o znacích účelových komunikací obecně a rozsáhlého popisu dosavadního průběhu řízení se měl zaměřit na uvedené zákonné náležitosti rozhodnutí popsané již několikrát KÚ KHK, neboť jejich rozsah a kvalita rozhodují o tom, zda bude vydané rozhodnutí shledáno zákonným a věcně správným.

Dle názoru KÚ KHK se tedy MÚ Kostelec nad Orlicí touto zásadní otázkou zabýval velmi stručně, když je jeho úvaha v tomto ohledu (a tedy i celé správní řízení) vystavěna na shora uvedeném. Nicméně za nepřezkoumatelné uvedené označit nelze, neboť je evidentní, z jakých podkladů bylo vycházeno a jak byly hodnoceny. Další otázkou je, jestli se jednalo o hodnocení věcně správné. I přes výše uvedené je KÚ KHK přesvědčen, že ano. Bylo popsáno, jaké nemovitosti jsou posuzovanou cestou napojeny, jakož i to, že obdobné lokality mají z hlediska kvality přístupových cest obdobné dopravní napojení, které běžně umožňuje jejich dopravní obslužnost; dále bylo vhodně poukázáno na rozhodovací činnost soudu v této konkrétní věci, neboť z hlediska předvídatelnosti rozhodování je vhodné, aby byly shodné

situace posuzovány soudy a správními orgány shodně; ostatně i stav cesty na p.p.č. 265/1 a 286/1 v daném k.ú. a obci, tedy komunikační alternativy vůči cestě na p.p.č. 75/3 v daném k.ú. a obci je takový, že z fotografií založených ve spise je patrná relativně četná frekvence jejího užívání a to logicky a nepochybně (neboť cesta další nemovitosti v daném úseku neobsluhuje, resp. jen ty, které tvoří s těmito domy jeden funkční celek) jak uživateli domu čp. 56, tak i domu čp. 61, evidentně přítom je, že jde o užívání dvoustupňovými motorovými vozidly. Uvedený názor správního orgánu prvního stupně i KÚ KHK pak jen potvrzuje další fotodokumentace doložená paní Ing. Evou Ročeňovou k vyjádření k odvolání. Otázku, jestli je vskutku celá cesta na p.p.č. 265/1 a 286/1 v daném k.ú. a obci v šíři 3,5 m bude mít možnost korigovat MÚ Kostelec nad Orlicí v dalším průběhu řízení. Podstatně nicméně je ta skutečnost, že v řízení bylo zjištěno, že bez ohledu na skutečné šířkové poměry v tom kterém místě existuje možnost zajistit dopravní obslužnost uvedených nemovitostí i bez užití posuzované cesty, která je předmětem tohoto správního řízení a to takovými vozidly, které se při běžném hospodářském využití takovýchto nemovitostí užívají (osobní automobily, dodávky a některá nákladní vozidla). Uvedené závěry podporuje rovněž to, co je uvedeno v protokolu o ohledání místa vyhotoveného Městským úřadem Vysoké Mýto dne 25. 06. 2013 (č.l. 548-561). V protokolu je uvedeno, že „*Od uvedené křižovatky lze po popsáných pozemních komunikacích projet popsáný okruh v obou směrech při využití dopravní cesty na části pozemku p.č. 75/3 v k.ú. Domoradice.*“. Dále je v něm uvedeno, která místa byla předmětem ohledání: „*2. místem je šířka průjezdu pozemní komunikace na rohu pozemku p.č. 50/2 a mezi pozemkem 75/3. Od zdi domu je ve vzdálenosti 106 cm postaven dřevěný plot, který lemují dům čp 61. Vedle rohu dřevěného plotu je v zemi patrný plastový mezník. Od rohového sloupku je k pozemku p.č. 75/3 šířka zpevněné části komunikace 260 cm. Vedle je drobné prohloubení, za kterým navazuje svah – příkrý.*“. Tento protokol s tímto obsahem byl bez připomínek podepsán odvolatelem. Byť se tedy lze přiklonit k tomu, že správní orgán prvního stupně nedostatečně popsal jednotlivé šířkové poměry cesty v tom kterém místě, pak ani toto pochybení není způsobilé založit věcnou nesprávnost odvoláním napadeného rozhodnutí, neboť jak bylo uvedeno a prokázáno, danou alternativní cestu mohou užívat vozidla zajišťující dopravní obslužnost napojovaných nemovitostí.

III. vypořádání odvolání Města Vysoké Mýto

KÚ KHK nejprve posuzoval, zda jde o odvolání včasné, podané k tomu oprávněnou osobou. Odvolateli bylo odvoláním napadené rozhodnutí doručeno dne 28. 04. 2015 a odvolání bylo datovou zprávou doručeno MÚ Kostelec nad Orlicí dne 11. 05. 2015, jde tedy o odvolání včasné. Odvolatel je vlastníkem pozemku p.č. 265/1 a 286/1 v daném k.ú. a obci, tj. zvažované komunikační alternativy jakož i žadatelem, proto je nutné shledat, že jde o účastníka tohoto správního řízení. Odvolatel vznesl tyto odvolací námitky.

1) Nedošlo k vypořádání návrhů a námitek odvolatele (např. z 09. 01. 2012 a 20. 12. 2012) a pana Simona.

K tomuto se vyjádřila paní Ing. Eva Ročeňová tak, že se odvolatel vyjadřuje k věcem, ke kterým byla vydána „závazná stanoviska“, která jsou založena ve spisu a že každý z účastníků by měl pečovat pouze o svá subjektivní práva.

KÚ KHK k tomuto uvádí, že v podání odvolatele ze dne 09. 01. 2012 tento tvrdil, že z rozsudku NSS čj. 2 As 44/2011-99 ze dne 16. 05. 2011 vyplývá, že v daném typu řízení není nutné pro posouzení existence veřejně přístupné účelové komunikace zkoumat otázku nutné komunikační potřeby. Dále odvolatel poukázal na judikaturu další, vč. nálezu Ústavního soudu. Byť lze dát za pravdu odvolateli v tom, že není v odůvodnění rozhodnutí explicitně vypořádání jím vznesené námitky provedeno, je nutné konstatovat i to, že v odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvádí (byť stručně a obecně) proč se touto otázkou musí zabývat (konstantní judikatura a odborné názory – např. veřejného ochránce práv). Lze přitom doplnit, že MÚ Kostelec nad Orlicí byl povinen tuto otázku zkoumat i z důvodu vázanosti názorem nadřízeného správního orgánu; v rozhodnutí KÚ KHK ze dne 07. 07. 2014 čj. 9277/DS/2014-2-Ma KÚ KHK uvedl: „*KÚ KHK k tomuto uvádí, že se v tomto ohledu s odvolatelem ztotožňuje a to z následujících důvodů. Jedná se o důvod procesní – dle ust. § 90 odst. 1) písm. b) správního řádu je povinností (a to zákonnou) správního orgánu prvního stupně řídit se názorem, který vyjádřil odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí. V rozhodnutí KÚ Pardubického kraje čj. KrÚ 13638/ODSH/2013-Sv ze dne 21. 02. 2013 pak na straně 4 odvolací správní orgán uvádí: „...je povinností správního orgánu vyrovnat se i s nutnou komunikační potřebou.“ Další důvod, proč je nutné odvolateli přesvědčit v této odvolací námitce, je hmotně právní. Velmi stručně shrnuto – existence pozemní komunikace podrobeně veřejnému užívání představuje významný zásah do vlastnických práv vlastníka takovéto pozemní komunikace, přičemž tento spočívá vždy minimálně v tom, že vlastník nesmí bránit tomuto veřejnému užívání. Při vědomí tohoto faktu dospěla judikatura i jiné odborné názory k závěru, že pro shledání existence veřejně přístupné účelové komunikace je nezbytné, aby byl posuzován znak nutné komunikační potřeby, přičemž při jeho absenci (tj. pokud by se mělo jednat o tzv. cestu z pohodlí) nelze než shledat, že takováto cesta není účelovou komunikací veřejně přístupnou. Tato judikatura je přitom v tomto ohledu konstantní již od tzv. první republiky; z aktuální judikatury lze jen příkladem odkázat na náleze Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 3608/10 ze dne 21. 09. 2011 (dostupné na <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>). Pokud tedy správní orgán prvního stupně uvedl v závěru odůvodnění, že: „Vzhledem k tomu správní orgán, jak již uvedl výše, se nezabýval otázkou nutné komunikační potřeby, neboť opět jak uvedl výše toto nebylo účelem ani předmětem daného sporu.“, pak je třeba upozornit, že předmětem řízení (slovy správního orgánu prvního stupně sporu) je otázka, zda se na předmětných pozemcích uvedených v žádosti nachází pozemní komunikace a případně jaká. Aby mohl správní orgán tuto otázku zodpovědět, musí se vypořádat právě i s otázkou nutné komunikační potřeby.“*

Dále bylo v tomto podání odvolatele ze dne 09. 01. 2012 uvedeno, že i pokud by bylo nutné zkoumat otázku nutné komunikační potřeby, bylo by vhodné za tímto účelem vyhotovit znalecký posudek. KÚ KHK je nucen konstatovat, že rovněž s touto otázkou se odvoláním napadené rozhodnutí vypořádává; rozhodnutí KÚ KHK ze dne 04. 03. 2015 čj. 7386/DS/2015-2-Ma uvádí: „*KÚ KHK se zaměřil na otázku, jak se s znakem nutné komunikační potřeby vypořádalo odvoláním napadené rozhodnutí. Uvedené otázce je věnována strana 5 a násl. zmíněného rozhodnutí. Zde se správní orgán prvního stupně odvolává na to, že byl povinen na základě úkonů KÚ KHK vydat rozhodnutí, aniž by byl vyhotoven znalecký posudek, na základě něhož by mohla být posouzena otázka nutné komunikační potřeby... KÚ KHK nepovažuje za nutné ani účelné v dané věci vyhotovovat*

znalecký posudek, když je zcela běžné, že tuto právní otázku (existenci nutné komunikační potřeby) hodnotí správní orgány i bez tohoto podkladu a není důvodu se v této - v oblasti účelových komunikací běžné kauze – odchylovat od standardních postupů.“ Tímto právním názorem byl MÚ Kostelec nad Orlicí vázán, tj. nemohl vyhovět námitce účastníka řízení a nechat znalecký posudek zpracovat – jak uvádí odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí: „Z výše uvedených skutečností a dle názoru nadřízeného správního orgánu, že posouzení nutné komunikační potřeby je otázkou toliko právní, nikoli technickou, rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části I.“ nelze tak přisvědčit odvolateli, že na jeho podání z 09. 01. 2012 nebylo ze strany správního orgánu prvního stupně nikterak reagováno.

Pokud jde o podání odvolatele ze dne 20. 12. 2012, pak je třeba upozornit, že toto bylo podáním ve smyslu ust. § 86 odst. 2) správního řádu, tj. vyjádřením účastníka řízení k podanému odvolání. Smyslem ono vyjádření je argumentačně podpořit nebo vyvrátit to, co uvádí odvolání a to pro účely zhodnocení věci nadřízeným správním orgánem. K takovému hodnocení došlo. Stěžít lze proto namítat, že se nyní odvoláním napadené rozhodnutí, vydané v roce 2015, nevypovídá s tvrzením Města Vysoké Mýto, které názorově oponovalo tehdejší odvolatelce paní Ing. Evě Ročeňové a panu Ivu Ročeňovi. I kdyby však bylo povinností MÚ Kostelec nad Orlicí na uvedené námitky reagovat, pak je třeba upozornit, že jsou prakticky identického charakteru jako předchozí (otázka nutné komunikační potřeby apod.). Této odvolací námitce tak KÚ KHK nemohl vyhovět.

2) Odvolatel uvádí, že není možné konstatovat existenci nebo absenci nutné komunikační potřeby cesty pouze z mapových podkladů. Je poukazováno na rozsudek NSS ze dne 03. 04. 2014 čj. 10 As 41/2014-39, kde je uváděno, že i pokud vede k cíli i jiná trasa, není ještě sama o sobě tato skutečnost důvodem pro závěr, že posuzovaná cesta neplní nutnou komunikační potřebu. Odvolatel dále poukazuje na „logicky těžko vysvětlitelnou věc“ a totiž to, že MÚ Kostelec nad Orlicí chtěl nechat vyhotovit znalecký posudek, ale KÚ KHK shledal, že by se jednalo o nadbytečný podklad. Odvolatel uvádí, že takovýto postup kráčí práva účastníků řízení, resp. jiné zvyhodňuje.

K tomuto se vyjádřila paní Ing. Eva Ročeňová tak, že se ztotožňuje se závěry MÚ Kostelec nad Orlicí k otázce nutné komunikační potřeby.

KÚ KHK se ztotožňuje s odvolatelem s těmito obecnými závěry, pokud jde o otázku nutné komunikační potřeby. Nutno však konstatovat, že v dané kauze MÚ Kostelec nad Orlicí zkoumány byly. Není tomu totiž tak, že MÚ Kostelec nad Orlicí věc posoudil pouze na základě mapových podkladů. Jak bylo již uvedeno, odvoláním napadené rozhodnutí odkazuje např. na fotodokumentaci i protokol z 21. 01. 2014, kde je uvedeno, že se oprávněná úřední osoba rozhodující danou věc seznámila se stavem na místě samém a to svou přítomností na tomto místě. Pokud jde o parafrázovaný názor NSS, pak je třeba upozornit, že z odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí nelze dovodit, že by MÚ Kostelec nad Orlicí rozhodl věc (posoudil právní povahu p.p.č. 75/3 v uvedeném k.ú. a obci) pouze na základě toho, že k cestou napojovaným nemovitostem vede i jiná cesta. Pokud jde o napadaný procesní postup ve věci znaleckého posudku – viz vypořádání výše uvedených odvolacích námitek.

3) Odvolatel uvádí, že nebylo správně zhodnoceno, zda byl udělen v případě cesty na p.p.č. 75/3 v uvedeném k.ú. a obci souhlas vlastník s veřejným užíváním. Odkazuje pak, stejně, jako ve svém podání z 09. 01. 2012 na rozhodnutí soudů k problematice účelových komunikací.

K tomuto se vyjádřila paní Ing. Eva Ročeňová tak, že ještě před tím, než se stala ona a její manžel vlastníky p.p.č. 75/3 v uvedeném k.ú. a obci, nesouhlasili s jeho veřejným užíváním. Uvedla: „...s uvedenou otázkou se úspěšně vyrovnal nadřízený správní orgán a následně i krajský soud.“

KÚ KHK především konstatuje, že v rozhodnutí čj. 9277/DS/2014-2-Ma ze dne 07. 07. 2014 uvedl: „*Problematice toho, kudy daná cesta vedla v minulosti, lze odkázat na ortofoto místa z 50. let 20. století (založeno ve spise – č.l. 285), ze kterého je evidentní, že se průběh cesty nezměnil. V tomto ohledu lze považovat zápis z kroniky obce jako v podstatě nadbytečný. V řízení totiž bylo prokázáno, že cesta měla minimálně od 50. let 20. století (ale není žádné objektivního důvodu domnívat se, že tomu nebylo ani před tímto obdobím) stejnou trasou, jako tomu je k dnešnímu dni. S touto otázkou (průběh cesty terémem a jeho případná změna) pak samozřejmě souvisí i to, zda vlastník souhlasil s veřejným užíváním cesty. Pokud by např. došlo k situaci, kdy by vlastník sice souhlasil s veřejným užíváním, ale cesta by následně bez jeho vůle změnila svůj průběh v terénu, nebylo by již možné dovozovat jeho souhlas veřejným užíváním v případě takto pozměněné cesty. V nyní posuzovaném případě je však situace odlišná, neboť v řízení bylo prokázáno, že souhlas s veřejným užíváním byl (minimálně jednou) udělen a to provedeným výsledkem svědků – býv. vlastníků předmětného pozemku.“ Tento jeho právní názor byl pro MÚ Kostelec nad Orlicí závazný a tento nemohl danou otázku posoudit odlišně. Lze snad doplnit, že uvedené výsledky právních předchůdců současných vlastníků p.p.č. 75/3 v uvedeném k.ú. a obci jsou zachyceny v protokolech na: a) čl. 339 (paní Miloslava Šírková; svědkyně uvedla, že jako spoluvlastník nikdy aktivně nebránila veřejnému užívání cesty; tj. od roku 1992 do roku 2002), b) čl. 365 (pan Václav Filipi; svědek uvedl, že jako spoluvlastník nikdy aktivně nebránil veřejnému užívání cesty; tj. od roku 1992 do roku 2005).*

Pokud jde o odvolatelem zmiňovaný rozsudek NSS čj. 2 As 44/2011-99 ze dne 16. 05. 2011 a jeho závěry uvádějící, že pokud existuje cesta odnepaměti, není třeba zkoumat nutnou komunikační potřebu, pak je třeba uvést, že tento rozsudek NSS tímto názorem oponuje předchozí a i navazující judikatuře NSS, ale i nálezům Ústavního soudu, včetně toho, na který sám odvolatel poukazuje.

K tomuto rozsudku NSS se vyjádřila oprávněná úřední osoba rozhodující tuto věc v odvolacím řízení ve svém článku „*Účelové pozemní komunikace – střet práva veřejného a soukromého*“ publikovaném dne 02. 08. 2012 v elektronické podobě na adrese <http://www.epravo.cz/top/clanky/ucelove-pozemni-komunikace-stret-prava-verejneho-a-soukromeho-84182.html>: „*Pokud snad byla výše zmíněna již konstantní judikatura, pak jistou výjimku představuje rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 55/2011 ze dne 09. 11. 2011, kde se uvádí: „V prvním případě, tj. kdy účelová komunikace byla zřízena vlastním pozemkem, případně vlastníkem pozemku s jejím zřízením prokazatelně souhlasil, nic nebrání tomu, aby se společně se vznikem či zřízením účelové komunikace aktivoval režim obecného užívání. Za této situace je v řízení o vydání deklaratorního rozhodnutí nadbytečné zkoumat*

nutnou a nenahraditelnou komunikační potřebu, neboť vlastníky fakticky „věnoval“ tuto komunikaci do veřejného užívání. Ve druhém případě je však situace odlišná, neboť zřízení a existence účelové pozemní komunikace je v rozporu s vůlí vlastníka dotčeného pozemku, případně vlastníka o ní neví, a není s ní tedy výslovně srozuměn. Deklarace existence účelové pozemní komunikace v takovém případě představuje potvrzení nuceného omezení vlastnického práva tohoto subjektu v podobě veřejného přístupu každého na tuto komunikaci (tj. její obecné užívání), a v takovém případě bude nutno postupovat v souladu s ustanovením čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, za použití ústavně konformního výkladu.“ Je třeba poukázat na to, že právě s ohledem na tento závěr Nejvyššího správního soudu je citované rozhodnutí NSS vnitřně rozporné (kromě skutečnosti, že citované by při akceptaci zásadním způsobem změnilo náhled na otázku, jak posuzovat znaky, které jsou nutné pro naplnění existence VPÚK, přičemž tyto znaky jsou uznávány řadu let odbornými publikacemi i judikaturou.). Onu vnitřní rozpornost lze spatřovat v tom, že v identickém judikátu je v odůvodnění uvedeno: „Otázkou je, zda je příslušný silniční správní úřad v tomto typu řízení povinen zkoumat i tzv. komunikační potřebu jakožto pojmový znak účelové pozemní komunikace, s nímž zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá. Termín „komunikační potřeba“ byl ve vztahu k vymezení veřejných cest používán již v judikatuře prvorepublikového Nejvyššího správního soudu. Tak např. v rozhodnutí ze dne 21. 9. 1932 (Boh. A 10017/32) tento soud uvedl: Pozemek, který je v soukromém vlastnictví, lze uznati za veřejnou cestu jen tehdy, jsou-li splněny dva předpoklady, a to jednak že pozemek byl věnován buď výslovným nebo z konkludentních činů vlastníka poznatelným k obecnému užívání určen, jednak že toto užívání slouží k trvalému ukojení nutné potřeby komunikační (...) Ukojení nutné potřeby komunikační jest jedním z nezbytných předpokladů prohlášení soukromého pozemku za cestu veřejnou (viz též rozhodnutí publikovaná zde: Boh. A 9162/31, Boh A 10130/32, Boh A 11955/35).“ a dále je v tomto judikátu NSS uváděno: „Na základě uvedené judikatury, která je východiskem i pro současnou rozhodovací činnost soudů (za všechny např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003 - 64) lze obecně vymezit následující základní modelové situace vzniku (existence) účelových pozemních komunikací...“. Nejvyšším správním soudem zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003 – 64 uvádí: „Pozemek, který je v soukromém vlastnictví, lze uznati za veřejnou cestu jen tehdy, jsou-li splněny dva předpoklady, a to jednak, že pozemek byl věnován buď výslovným projevem nebo z konkludentních činů vlastníka byl k obecnému užívání určen a dále především z toho, že toto užívání slouží k trvalému uspokojení nutné komunikační potřeby. (Boh A 10017/32). Není proto v této souvislosti rozhodné, jak byl pozemek v pozemkových knihách popř. v ostatních listinách označován.“ Již z tohoto je evidentní vnitřní rozpornost odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 05. 2011 sp. zn. 2 As 44/2011, neboť ten na jednu stranu uvádí, že se ztotožňuje s dosavadní judikaturou a odkazuje na ni, přičemž se od ní však zcela odchyluje a toto odchýlení nikterak blíže neodůvodňuje. Vnitřní rozpornost tohoto judikátu lze dále dovodit z další části jeho odůvodnění: „Je proto možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace – vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízením účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkovu náhradu za omezení jeho

vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové pozemní komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace - jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba – pouze v případě, že je vlastníkovu za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).“ Dále srov. zejména odstavce 32 a 34 odůvodnění předmětného rozsudku.“

Uvedený názor NSS je rovněž v rozporu s odůvodněním rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích sp. zn. 52 A 55/2010, který byl v tomto správním řízení vydán a je tak pro správní orgány závazný (cit. z jeho kopie na str. 190 spisu o určení právní povahy cesty); správnímu orgánu bylo uloženo následující: „...bude se věnovat tomu, zda žalobci skutečně projeví aktivní nesouhlas s užitím pozemku coby veřejné komunikace, případně, zda tento nesouhlas byl vyjeven účinně, tj. včas.“; obecně závazné jsou pak i nálezy Ústavního soudu (resp. mimo kauzu rozhodovanou nálezem jsou závazné precedenčně, jak uvedl Ústavní soud v nálezu IV. ÚS 1642/11: Zastmco v případě tzv. precedenční závaznosti nálezů Ústavního soudu existuje možnost, aby obecný soud (ne)refletoval právní názory Ústavního soudu tím, že v dobré víře předestře konkurující úvahy a započne s Ústavním soudem ústavněprávní dialog, kasační závaznost může (pochopitelně toliko za nezměněného skutkového stavu) být reflektována toliko bezpodmínečným respektováním nálezů Ústavního soudu [srov. nález sp. zn. III. ÚS 467/98 ze dne 25. 2. 1999 (N 31/13 SbNU 221) či nález sp. zn. IV. ÚS 301/05 (viz výše)].“; v dané věci však odvolatel ani další subjekty polemiku s nálezy Ústavního soudu nevedly) a to na rozdíl od rozsudků NSS v jiných věcech, které zavazují pouze subjekty zainteresované v daných kauzách. Odkaz odvolatele na judikaturu je tedy pro danou věc nepřiléhavý. Nutno však konstatovat, že správní orgán prvního stupně pochybil, když do svého rozhodnutí nepřevzal právní názor nadřízeného správního orgánu k této otázce a bez dalšího uvedl opačné hodnocení toho, zda k udělení souhlasu s veřejným užíváním došlo.

4) Odvolatel uvádí, že KÚ KHK porušuje správní řád, když nedoručuje písemnosti zmocněnci, když je ve spise založena plná moc. Uvádí, že: „Rozhodnutí ze dne 04. 03. 2015 nebylo účastníku řízení městu Vysokému Mýtu doručeno, když bylo pouze zasláno do datové schránky města Vysokého Mýta s tučně napsanou poznámkou „k vyvěšení na úřední desku“. Dále uvádí, že k zamítnutí odvolání z důvodu opožděnosti nemělo dojít, neboť „...bylo zmocněně osobě doručeno odvoláním napadené rozhodnutí až 05. 01. 2015, tedy odvoláním napadené rozhodnutí bylo podáno včas.“

KÚ KHK k této odvolací námitce uvádí, že je třeba rozlišovat mezi tím, kdy fyzická osoba zastupuje obec na základě plné moci a tím, kdy fyzická osoba jedná jménem obce na základě pověření od osoby, které takovému jednání svěčuje zákon. Dle ust. § 30 odst. 4) správního řádu: „Za územní samosprávný celek činí úkony ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn územní samosprávný celek navenek zastupovat, jeho zaměstnanec nebo člen zastupitelstva, který byl touto osobou pověřen.“ Dle ust. § 37 odst. 1) správního řádu pak uvádí, že se listina má posuzovat podle svého skutečného obsahu, bez ohledu na to, jak je označena.

V listině označené jako „Plná moc“ ze dne 09. 01. 2012 je uvedeno, že pan starosta obce zmocňuje zaměstnance obce k zastupování obce. V podání, ke kterému je tato listina

přiložena, je v závěru uvedeno „za město Vysoké Mýto JUDr. Libor Poláček dle plné moci ze dne 09. 01. 2012“ a je dodáno razítko „MĚSTO VYSOKÉ MÝTO odbor právní“. Dále pak ve vyjádření k podanému odvolání učiněném městem Vysoké Mýto s datací 18. 04. 2014 (učiněno na hlavičkovém papíře města Vysoké Mýto), je v závěru uvedeno „Za město Vysoké Mýto: JUDr. Libor Poláček vedoucí odboru právního a majetkového“. Dle názoru KÚ KHK tak došlo k pověření vedoucího odboru pana JUDr. Libora Poláčka jako zaměstnance obce tak, jak uvádí shora cit. právní úprava, nikoli k udělení plné moci obcí fyzické osobě, neboť tato osoba poté, co jí bylo pověření uděleno, odkazovala v podáních na svůj zaměstnanecký poměr k obci, podání byla činěna z datové schránky města Vysoké Mýto (nikoli např. z bydliště pana JUDr. Libora Poláčka či jeho osobní datové schránky). Správní orgán prvního stupně tak i odvolací orgán ostatně o tom, že daná listina je ve skutečnosti pověřením neměly pochybnost, když veškeré písemnosti doručovaly městu Vysoké Mýto (viz např. listina vyhotovená MÚ Kostelec nad Orlicí „Vyrozumění o podaném odvolání“ ze dne 28. 03. 2014), přičemž pokud by správní orgány považovaly jmenovaného za zmocněnou fyzickou osobu, doručovaly by na její doručovací adresu postupy dle § 20 a násl. správního řádu. Ostatně situace se značně podobá té, kterou řešil Ústavní soud v nálezu IV. ÚS 598/02 (veškeré nálezy Ústavního soudu jsou k dispozici na adrese <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>): „Ve spisu je sice založena listina nadepsaná „plná moc“, nicméně z jejího obsahu je zcela zřejmé, že jmenovaný pracovník byl pověřen statutárním orgánem k zastupování organizace v daném sporu. Uvedenou listinu je třeba v souladu s ustanovením § 41 odst. 2 o. s. ř. posuzovat podle jejího obsahu, i když je právní úkon nesprávně označen. Úmysl stěžovatele je zřejmý i z toho, že k žalobě doložil kopii dohody o provedení práce a kopii vysokoškolského diplomu zaměstnance, tzn. doklady osvědčující oprávnění jednat za organizaci podle § 21 odst. 1 písm. b) ve vazbě na požadavky § 250a o. s. ř. ... Za této situace má Ústavní soud za to, že stěžovatel přes nevhodné označení právního úkonu, kterým pověřil J. J. k jednání v uvedeném sporu, splnil požadavky zákona na prokázání oprávnění jmenovaného zaměstnance za ni v předmětném sporu jednat.“ Z výše uvedených důvodů nemá odvolatel pravdu, když tvrdí, že KÚ KHK postupoval chybně, když nedoručoval v řízení zmocněnci. Pokud jde o druhou výtku odvolatele vůči postupům KÚ KHK, pak je třeba upozornit, že právníckým osobám, které mají zřízenou datovou schránku (a odvolatel je takovou osobou) se doručuje způsobem uvedeným v ust. § 17 odst. 1) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v pl. znění: „Umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě. Umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnou svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě. Doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravujících způsob doručení se nepoužijí.“ KÚ KHK pak postupoval přesně dle tohoto ustanovení a nelze tedy tvrdit, že účastníkovi řízení doručeno nebylo. Na tom nic nemění ta okolnost, že bylo město Vysoké Mýto zároveň v postavení subjektu, jehož orgán stíhala povinnost dle ust. § 25 odst. 3) správního řádu. Navíc třeba upozornit, že v uvedeném rozhodnutí KÚ KHK je výrokové části uvedeno, že město Vysoké Mýto je účastníkem řízení. Jaký systém pro přiřazování došlých zpráv jednotlivým orgánům obce či osobám do nich zařazených ta která obec zvolí, není věcí správních orgánů a důsledky s tímto spojené

nemohou jít k tíži správnímu orgánu v tom smyslu, že by bylo možné dovodit nedoručení dokumentu danému subjektu. Tato odvolací námitka je tedy mluvná. Městu Vysoké Mýto bylo odvoláním napadené rozhodnutí MÚ Kostelec nad Orlicí (zn. ODOŽÚ 28/2014-26910/2014-vs ze dne 22. 12. 2014) doručeno do datové schránky dne 23. 12. 2014 a s tímto byl svázán i počátek běhu odvolací lhůty; z tohoto hlediska je zcela nerozhodné, kdy se s věcí v důsledku vnitřních postupů města Vysoké Mýto seznámila pověřená osoba. Jestliže tedy v této části odvolatel požadoval, aby se k uvedenému KÚ KHK „...jasně a zřetelně vyjádřil.“, bylo tak tímto učiněno.

III. další úvahy KÚ KHK

KÚ KHK je jako odvolací orgán povinen krom přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí a postupů, které jeho vydání předcházely dle odvolacích námitek, zkoumat i otázku zákonnosti. V daném případě je pak nutné konstatovat, že odvoláním napadené rozhodnutí trpí tou vadou, že nerozhodlo o celém předmětu řízení o určení právní povahy cesty, když v žádosti ze dne 20. 10. 2009 je čj. 60764/2009/OSÚ je uvedeno: „Žádáme Vás na základě zákona 500/2004 Sb § 142 odst. 1 o vydání rozhodnutí zda cesta na pozemcích označených jako p.p.č. 75, 265/1 a 286 vše ostatní plocha – jiná plocha v obci Vysoké Mýto v k.ú. Domoradice je, nebo není komunikace a jakého charakteru.“ MÚ Kostelec nad Orlicí však o právní povaze p.p.č. 265/1 a 286 v uvedeném k.ú. a obci vůbec nerozhodl. Přitom sám MÚ Kostelec nad Orlicí v odvoláním napadeném rozhodnutí uvádí na str. 6 citací z rozhodnutí KÚ KHK ze dne 04. 03. 2015, čj. 7386/DS/2015-2-Ma: „Dále je nutné upozornit, že již v předchozím rozhodnutí o odvolání KÚ KHK zdůraznil, že je třeba, aby bylo rozhodnuto o celé žádosti, tj. i o právní povaze cesty na p.p.č. 265/1 a 286 v uvedeném k.ú. a obci – k tomuto postupu však opět nedošlo.“ Nyní je tedy MÚ Kostelec nad Orlicí na uvedené ze strany KÚ KHK upozorňován poštět. Takovýto postup správního orgánu prvního stupně je však zásadní pochybení, které KÚ KHK nemůže napravit v odvolacím řízení a jde tak o jeden z hlavních důvodů pro výrok tohoto rozhodnutí. V novém rozhodnutí, které bude vydáno, tedy bude nutné korigovat shora uvedená pochybení, tj. zejména: a) rozhodnout o žádosti tak, jak byla podána, b) převzít názor KÚ KHK ohledně otázky souhlasu vlastníka p.p.č. 75/3 s veřejným užíváním cesty na tomto pozemku, c) podrobněji popsat šifkové parametry komunikační alternativy vůči cestě na p.p.č. 75/3 a uvést, zda je možný průjezd osobním nebo jiným vozidlem (a jak k tomu závěru bylo dospěno – např. odkazem na konkrétní fotodokumentaci apod.). KÚ KHK konstatuje, že ve věci není třeba opatřovat další podklady pro vydání rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů rozhodl Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se, dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Mgr. Bc. David Mazánek
oprávněná úřední osoba

Doručí se:

- 1/ Město Vysoké Mýto, IČ 00279773, Bedřicha Smetany 92, Vysoké Mýto, PSČ 566 32 – DS (též k vyvěšení na úřední desku)
- 2/ Ivo Ročeň, Na Spravedlnosti 121, Pardubice, PSČ 530 02
- 3/ Ing. Eva Ročeňová, Ostřešany 51, PSČ 530 02 - DS
- 4/ Jan Simon, Domoradice 56, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 5/ Vlasta Simonová, Domoradice 56, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 6/ Lubomír Klement, Domoradice 50, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 7/ Jiří Simon, Chmelová 500, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 8/ Josef Staněk, Vinice 194, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 9/ Hana Staňková, Vinice 194, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 10/ Ladislav Osinek, Domoradice 57, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 11/ Věra Osinková, Domoradice 57, Vysoké Mýto, PSČ 566 01
- 12/ Povodí Labe, s.p., Víta Nejedlého, 951/8, Hradec Králové, PSČ 500 03 – DS
- 13/ Správní orgán prvního stupně (MÚ Kostelec nad Orlicí) – DS (též k vyvěšení na úřední desku)

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a dále na úřední desce Městského úřadu Vysoké Mýto, Městského úřadu Kostelec nad Orlicí a také musí být zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne: 24. 09. 2015

Sejmuto dne:

Razítko, podpis oprávněné úřední osoby potvrzující vyvěšení a sejmutí na úřední desce.

